

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 21.11.1972, sp. zn. 3 Tz 88/72, ECLI:CZ:NS:1972:3.TZ.88.1972.1

Číslo: 51/1973

Právní věta: K výkladu pojmu byt iného v zmysle ustanovenia § 238 Tr. zák. o porušovaní domovej slobody.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 21.11.1972

Spisová značka: 3 Tz 88/72

Číslo rozhodnutí: 51

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Porušování domovní svobody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 238 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 51/1973 sb. rozh.

K výkladu pojmu „byt iného“ v zmysle ustanovenia § 238 Tr. zák. o porušovaní domovej slobody.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 21. novembra 1972 sp. zn. [3 Tz 88/72](#).)

Rozsudkom Okresného súdu v Poprade z 20. októbra 1971 sp. zn. 4 T 420/71 bol obvinený V. R. podľa § 226 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 odst. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že 21. novembra 1970 v popoludňajších hodinách vo Svite na ul. 9. mája č. II/108 násilím vnikol do bytu svojej bývalej manželky, tam sa jej vyhrážal, výzvu na opustenie bytu neuposlúchol, napadol ju a spôsobil jej menšie poranenie, ktoré nemalo vplyv na jej práceschopnosť.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 14. marca 1972 sp. zn. 6 To 584/71 odvolanie okresného prokurátora ako neodôvodnené zamietol.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného V. R., zrušil uznesenie krajského súdu, ako aj oslobodzujúci rozsudok okresného súdu a Okresnému súdu v Poprade prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný súd odôvodnil oslobodzujúci výrok rozsudku poukazom na ustanovenie § 117 odst. 1 Obč. zák., podľa ktorého právo užívania spoločného bytu môže zrušiť len súd; keďže v danom prípade sa obvinený V. R. a jeho býv. manželka K. R. nedohodli po rozvode o ďalšom užívaní bytu a nerozhodol o tom ani súd, treba vychádzať z toho, že predmetný byt vo Svite na ul. 9. mája č. II/108 bol aj v čase činu v užívaní oboch manželov. Neišlo preto vo vzťahu k obvinenému o „byt iného“, v dôsledku čoho konanie obvineného nemôže vykazovať znaky trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 odst. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa stotožnil s týmito závermi súdu prvého stupňa.

Súdy oboch stupňov sa dopustili chyby pri výklade pojmu „byt iného“ podľa ustanovenia § 238 Tr. zák., keď predmetný byt nepokladali vo vzťahu k obvinenému na „byt iného“ z toho dôvodu, že malo ísť o byt, ktorý v čase činu bol v spoločnom užívaní obvineného a jeho býv. manželky K. R. Súdy prehliadli, že ustanovenie § 238 Tr. zák. chráni užívateľa bytu proti komukoľvek, kto nemá právo užívania bytu. Nezáleží na tom, či osoba, o ktorej byt ide, je jeho vlastníkom, nájomníkom, držiteľom, užívateľom a pod. Rozhodujúce je, či v čase činu uvedený byt užíval obvinený alebo niekto iný. Podľa výsledkov dokazovania obvinený nebýval v čase činu v uvedenom byte. V roku 1962 mu síce bol tento byt pridelený do užívania, avšak ešte v roku 1965 pred rozvodom spoločnú domácnosť natrvalo opustil. Po rozvode stále užívala byt K. R. so svojimi deťmi a obvinený do bytu vôbec nedochádzal. Z uvedeného je zrejmé, že keď obvinený v kritickom čase násilím vnikol do uvedeného bytu a v ňom bez oprávnenia zotrval s úmyslom vykonať násilie, naplnil všetky znaky trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 odst. 1 Tr. zák., lebo išlo o „byt iného“ tak, ako to citované zák. ustanovenie predpokladá. Nie je pritom rozhodujúce, že obvinený v uvedenom byte do roku 1965 býval a že po rozvode sa obvinený a jeho býv. manželka K. R. o užívaní bytu nedohodli, resp. že o tejto otázke nerozhodoval súd. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že súdy oboch stupňov pri riešení otázky spoločného užívania uvedeného bytu opomenuli prihliadnúť na ustanovenie § 181 a § 180 odst. 1 Obč. zák., podľa ktorých v prípade, ak užívateľ opustí natrvalo spoločnú domácnosť, spoločné užívanie bytu zanikne a jediným užívateľom sa stane druhý užívateľ.